

villig i alt Fald for denne Gang til at se bort fra sin principielle Modstand mod midlertidige Bevillingslove og give sin Stemme til, at dette Forslag gaar til videre Behandling. Denne Udtalelse af det ærede Medlem foranlediger mig nu til at opfordre ærede Medlemmer, som maatte være af samme Mening som han, til at stemme for Sagens videre Fremme. Jeg ser ikke rettere, end at selv om man nok saa stærkt maatte være en Modstander af at give midlertidige Bevillingslove, naar der har været tilstrækkelig Tid til at behandle Aarets sædvanlige Finanslov, saa maa det dog erkjendes, som det ogsaa er udtalt af Udvalget i forrige Samling, at der under visse Omstændigheder kan blive absolut Brug for saadanne midlertidige Bevillingslove. Det forekommer mig, at det deraf ligefrem følger, at man maa i Tide være enig om, hvilken Form saadanne midlertidige Bevillingslove maa have. Man har indtil i Fjor ganske rolig, hver Gang der har været Brug for saadanne, vedtaget dem i den gamle Skikkelse, uden at man har gjort sig nogen Forestilling om, at der kunde rejses saadanne Tvivl om Forstaelsen af de midlertidige Bevillingslove i den gamle Form, som det saa viste sig ved Behandlingen af Statsrevisionens Indstilling om Statsregnskabet for 1881—82. Denne Uenighed om Forstaelsen af de midlertidige Finanslove foranledigede dette Things Udvalg til at udtale i Fjor, at man under ingen Omstændigheder burde vedtage midlertidige Finanslove i den hidtidige Skikkelse.

Jeg ser altsaa ikke rettere, end at det vilde være i hoi Grad uheldigt, om man ikke søgte at komme til Enighed, til Enighed mellem dette Thing, det andet Thing og Regjeringen, om Affattelse af de midlertidige Bevillingslove overhovedet for de Tilfælde, at de skulle bruges, ganske afsæt fra, hvilken Mening man har, om der i dette Aar er nogen Udsigt til, at man vil faae Brug deraf eller om der i dette Aar er tilstrækkelig Anledning til at vedtage en saadan Lov. Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Ussing) udtalte, at han jo langtfra var nogen Beundrer af de midlertidige Finanslove i deres hidtidige Skikkelse, og at han jo selvfølgelig ogsaa beklagede, at man saa hyppig kom til at ty til denne Nødhjælp; men det ærede Medlem mente dog — og der sandt han Tilslutning hos det ærede 7de Medlem for 1ste Kred (Broberg) — at man under Omstændighederne helst maatte blive staaende ved den gamle Form. Det forekommer mig, at med Hensyn hertil er Regjeringen berettiget til, at der tages et Hensyn ogsaa til den, ikke til den Regjering, der i dette Dødblik er til

Stede, men at der overhovedet tages Hensyn til Regjeringen. Det forekommer mig at være noget besynderligt, om de i Udvalget af Rigsdagen vilde vedtage en Lov, om hvis Forstaelse de i Forbeten vide, at de ere ganske uenige. Det forekommer mig at være meget besynderligt, men jeg ser ikke ret, hvorledes det kan være for svarligt at byde nogen Regjering en Lov uden at kunne ledsage den med en Rigsdagsforstaelse deraf. Uden alt Hensyn til, hvorvidt der i Virkeligheden vil blive Brug for en saadan Lov i denne Samling eller ikke, og jeg vil sige til: uden noget Hensyn til, hvorvidt der fra dette Things Side skjøntes at være saadanne særlige Omstændigheder til Stede, at man vil give sin Stemme til en midlertidig Bevillingslov, forekommer det mig, at man nødvendigvis maa søge at komme til en Forstaelse om Affattelsen af de midlertidige Bevillingslove; enten til en ny Affattelse eller ogsaa til en fælles Forstaelse af den gamle Affattelse. Jeg tror, det er en berettiget Fordring at stille fra Regjeringens Side. Hvad iøvrigt angaar selve Indholdet og Rækkevidden af den Bemyndigelse, der gives, skal jeg kun bemærke, at det forekommer mig, at den midlertidige Bevillingslov maa tage fuldt saa meget Hensyn til, at ikke alvorlige Statsinteresser tilfældigvis ved den, som der maa tages Hensyn til at indskrænke Regjeringens Myndighed til det mindst Mulige. Regjeringen kan efter mit Skjøn langt lettere finde sig i en for snæver trukken Grændse for sin Bemyndigelse, end Befolkningen kan finde sig i, at alvorlige Statsinteresser komme til at lide derunder, at Grændsen er trukken for snæver. Det forekommer mig givet, at midlertidige Bevillingslove maa være affattede saaledes, at der er saa liden Tvivl som muligt om Forstaelsen af dem, og det forekommer mig, at deres Rækkevidde maa være en saadan, at ikke alvorlige Statsinteresser komme til at lide i den Tid, i hvilken midlertidige Bevillingslove erstatte en virkelig Finanslov.

Fischer: Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Ussing) fremsatte nogle Ytringer, som jeg tror bør nærmere omtales, og det er Grunden til, at jeg atter har begjæret Ordet. Det ærede Medlem har nemlig Ret i, at Ingen kan vide, af hvilke Grunde de enkelte Medlemmer i Fjor stemte imod den midlertidige Bevillingslov, og det maa altsaa indrømmes det ærede Medlem, at dersom han — og jeg tror, han udtalte det — ikke har været enig i den Opfattelse, som synes at være Udvalgets, saa har han fuld Ret til i